

INBJUDAN TILL BOHUSLÄN

Even Taube

1. Som blå gra dyning bohusbergen rullar
i ödsligt majestät mot havets rand,
men mellan dessa kala urtidskullar
är bördig jord och gammalt bondeland.
Dit tränger Skagerack med blaa kilar
och strida strömmar klara som kristall
och lummig lövlund står med björk och pilar
och ask och ek vid ladugård och stall.

2. Kom, Rönnerdahl, till Ängön nu om våren!
Nu häckar ejder, gravand, mås och trut!
I vildrosbuskarna och björnbärssnåren
har finkarna och mesarna tittut.
På slånens taggiga och svarta grenar
syns inga gröna blad, men knopp och blom
som breder över gråa gärdsgårdsstenar
ett pärlstrött flor av snövit rikedom.

3. Kom ut och lufta vinterdävna tankar
på stigar vindlande i berg och myr
där vinden sveper in fråd Doggers Bankar
med doft av tång och salt och äventyr!
Och kom till Långevik, till sjökaptenen,
herr Johansson han, som, mätt på havets skum,
nu vårdar äppelträden och syrenen
och örtagården kring sitt Tusculum.

4. Ja, kom och se vårt Bohuslän om våren,
du, Rönnerdahl, som äger blick för färg!
Här går på vinröd ljung de svarta fåren
och rosa skyar, över druvblå berg.
Här svallar myllan lilabrun kring plögen
när Anders plöjer med sin norska häst
och skutor med kinesiskt vitt om bogen
på golfströmsgröna svall styr mot nordväst.

5. Kom ut till oss Här kärnar Hulda smöret
och leghornshönsen värper ägg var dag.
Här blir du frisk till hälsan och humöret,
här trivs du Rönnerdahl, det lovar jag!
Här bygger Anders båtar och fioler
här kan du fiska torsk och spela vals
och tjusa oss med kullrande triloler
ur Anders felor och din egen hals.

6. Kom ut till stränderna, de ödsligt sköna
med slån och hagtorn, böjda djupt av storm,
med gamla båtvrak som har multnat gröna,
men än, i brustna skrov, bär vågens form!
Där, mellan hav och land, på sand som skrider,
på tång som gungar, kan du ensam gå,
och leva i de längst förflydda tider
och i ditt släktes framtid likaså.